

mezi ty členy, kteří rozmnožovali její činnost přednáškovou. Budiž mu zato zachována trvalá a vděčná památka!

Druhá mezinárodní konference pro kodifikaci trestního práva konala se v Římě v době od 21. do 25. května t. r. Zastoupena byla Belgie, Španělsko, Francie, Řecko, Itálie, Polsko, Rumunsko, Jugoslavie, Československo (prof. Miříčka). Konference se zabývala právní úpravou t. zv. zabezpečovacích opatření a doporučila zákonodárným sborům států připravujících reformu trestního práva, příslušná ustanovení v jednotném znění, které vypracovala. Na návrh rumunského prof. Pelly bylo zřízeno Mezinárodní bureau konferencí pro sjednocení trestního práva, složené ze zástupců italského, řeckého, francouzského, jihoslovanského, švýcarského, československého (prof. Miříčka), rumunského, španělského, polského a belgického, jakož i z předsedy a generálního tajemníka Mezinárodní společnosti pro právo trestní. Úkolem zařízení bude zejména: 1. zaručiti pracovní kontinuitu mezi jednotlivými mezinárodními konferencemi pro unifikaci trestního práva; 2. zařídit, aby se scházely tyto konference a stanoviti jejich program po poradě s příslušnými činiteli zúčastněných států; 3. pokračovati co nejúsilovněji v pracích k vytvoření organismu, který by byl povolán zajistiti sjednocení trestního práva.

Nový zákon o soudech mládeže v Rakousku nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1929. Podle zákona nejsou trestné osoby mladší 14 let v době činu (nedospělci). Zákon se vztahuje na osoby mladistvé, t. j. ony, jež v době činu překročily 14. rok věku a nedosáhly 18. roku věku. Aby bylo možno přihlížeti k individuálnímu stupni vývoje, stanoví zákon, že mladiství nejsou trestni, nejsou-li ze zvláštních důvodů dosti zralí, aby poznali bezprávnost svého jednání a podle toho jednali. Soud může odložití sám výrok o trestu peněžitém nebo trestu na svobodě na zkušební lhůtu, kterou určí dobou od jednoho do pěti let. Tím se zákon odlišuje od úpravy podmíněčného odsouzení platné u nás, kde se odkládá toliko výkon trestu, nikoli však výrok o trestu. Jako výhoda přijatého systému se uvádí, že nejistota o tom, jaký trest bude uložen, nevyhoví-li odsouzenec podmínkám, více nabádá k řádnému chování než trest již stanovený, jakož i ta okolnost, že soudce má pak více času sbírat materiál potřebný snad pro správný výběr opatření trestního či výchovného. Soud může se omeziti na určení nejkratšího a nejdelšího trvání trestu v mezích sazby zákonem připuštěné, jestliže trest potřebný k změně smýšlení odsouzencova a k překonání jeho škodlivých

sklonů nemůže býti předem ani přibližně určen (t. zv. neurčité odscuzení). Místo trestu nebo vedle něho může soud užítí opatření výchovných, zejména výchovného dozoru, výchovy v ústavu nebo v rodině. Ve Vídni se zřizuje soudní dvůr mládeže, který převezme i poručenství mladistvých, výchovy potřebných. Příslušnost porot je pro mladistvé vyloučena, u sborových soudů I. stolice i II. stolice však rozhodují senáty složené ze soudců z povolání a kmetů. Při výběru kmetů jest hleděti zejména k osobám zabývajícím se vyučováním nebo péčí o mládež. Soudcové mládeže rozhodují též o přestupcích osob dospělých, jimiž jsou poškozováni nebo ohrožováni nedospělci a osoby mladistvé. Osoby oprávněné k soukromé obžalobě mají to oznámiti státnímu zástupci a tento má takové činy stíhati, je-li to žádoucí z pedagogických důvodů nebo z oprávněných zájmů poškozeného, nikoli toliko z jeho potřeby odplaty. Jde-li o čin nepatrné závažnosti, může státní zástupce vůbec od stíhání upustiti, byla-li již učiněna potřebná opatření poručenská a dalších opatření není třeba, nebo lze-li očekávati, že by soud udělil mladistvému jen důtku. Hájení při hlavním přelíčení je obligatorní. — Tímto zákonem dostává se Rakousku velmi moderní úpravy trestního práva mládeže. Zároveň ubývá zase jeden ze států dnes již nemnohých, které nemají přiměřeně kodifikováno toto odvětví právní. Není pro nás valně lichotivé, že mezi ně patří Československo ještě v desítiletém výročí svého trvání.

Pozoruhodná kniha senátora dra Frant. Soukupa o dějinách převratu pod názvem »28. říjen 1918« vyjde koncem září společným nákladem Ústředního dělnického knihkupectví a nakladatelství (Ant. Svěcený), Praha, s nakladatelstvím »Orbis«, Praha a bude míti 2 díly v celkovém rozsahu přes 1000 stran. Dr. Soukup zachycuje v knize vše, co od počátku války předcházelo vrcholný den dějin národa. Jako člen vídeňského parlamentu, rakouské delegace, Maffie a předsednictva revolučního Národního výboru měl možnost zachytiti vše, co s dějinami převratu a vzniku samostatného československého státu souviselo. Kniha bude neobyčejně bohatá historickým materiálem. Obsahuje nejdříve dějinnou perspektivu čtyř století pod vládou Habsburků a na to přechází k dějinám národa na území Rakouska na počátku války. Líčí císařský absolutismus a válečnou justici Rakouska ve všech jejích nejpříšernějších formách proti Čechům, Polákům, Ukrajincům, Jihoslovanům a Italům. Analysuje největší velezrádné procesy české, militarisaci dělnictva a všechnu persekuci národa v době války. Plastickou formou předvádí čte-